

**NGƯỜI NƠI ĐÂY ĐỀU CÓ THỂ
TIẾP NHẬN PHẬT GIÁO HÓA,
Y GIÁO PHỤNG HÀNH, THIÊN
TAI HOÀN TOÀN KHÔNG CÓ**

Giảng giải: Hòa Thượng Tịnh Không

Nơi mà Đức Phật Giáo hóa, không có phân biệt, hoàn toàn là bình đẳng. Xem khu vực này mọi người có vui vẻ đón nhận chẳng, có bằng lòng tiếp thu chẳng. Phật độ người có duyên, duyên này không phải ở nơi Phật, duyên ở nơi Phật vĩnh viễn không thiếu.

Phật là từ bi bình đẳng, không có nặng nhẹ. Sự yêu thích của chúng ta đối với Phật Pháp, Phật liền đến.

Chúng ta bài xích đối với Phật Pháp, Phật cũng không ra đi, sao lại nói không đi?

Ngài đang đợi, ở bên cạnh chờ đợi. Khi nào Quý Vị quay đầu, cần Ngài, Ngài liền đến dạy Quý Vị, từ bi đến tột cùng.

Tình yêu của Cha Mẹ đối với con cái, không thể sánh với tình yêu của Phật đối với chúng sanh. Phật đối với chúng sanh yêu thương vạn phần, Cha Mẹ yêu con cái chỉ có một phần, đời đời kiếp kiếp không từ bỏ rời xa, đây là Phật Bồ Tát đối với chúng sanh. Bất luận Quý Vị luân lạc vào đường nào, vẫn luôn quan hoài chăm sóc Quý Vị.

Bản thân ta có thể tin có thể hiểu liền hiện cảm ứng, cảm ứng hiển hiện rõ ràng. Nếu là bài xích, không tiếp thu, cảm ứng này chúng ta không cảm nhận được, gọi là cảm ứng âm thầm. Phật Bồ Tát vĩnh viễn không rời chúng ta, lời này là thật, nên thật sự có thể tiếp nhận.

Có người nhiệt tâm đến dạy học, người ở đây có phước, không gặp chướng ngại. Phật Pháp thịnh hành ở khu vực này, đó đều là nhờ tiếp thọ giáo hóa của Phật, cho nên nói Mị bất mộng hóa, không ai không nhờ Phật Giáo hóa.

Đã được Phật Giáo hóa, tức đều hàng phục kiết tường, ý của câu này là cảm động Phật Bồ Tát, cảm động Thiên Thần, cảm động Địa Thần, đều ở nơi khu vực này, gia hộ nơi đây được kiết tường, vĩnh viễn không có tai họa, vĩnh viễn không có thiên tai. Nói tóm lại thiên hạ hòa thuận, mỗi người đều đạt được sở nguyện của mình.

Trên đoạn Kinh Văn này nói: Thiên hạ hòa thuận, chính là Thế Giới đại đồng. Thế Giới hòa bình, vạn bang hòa thuận, bang là Quốc Gia, rất nhiều Quốc Gia trên Thế Giới đều sống hòa thuận, đối đãi bình đẳng, thiên hạ như một nhà.

Đầu tiên nói về nhân sự, vì sao vậy?

Nhân tâm tốt, hành vi của con người tốt, thì hoàn cảnh cư trú sẽ tốt, vì cảnh tùy tâm chuyển.

Nhật nguyệt thanh minh, gió mưa đúng thời, đây chính là người xưa thường nói: Mưa thuận gió hòa, không có hạn tai, hạn là hạn hán, ngập úng là thủy tai, không có lũ lụt, không có gió bão. Sấm sét cũng tạo thành tai họa.

Trong phần tin tức chúng ta thấy, một lần sấm sét lớn, hơn ba mươi người bị sét đánh chết, điều này trước đây chúng ta chưa từng nghe. Tôi sống đến tám mươi năm tuổi, đây là lần đầu tiên nghe đến.

Nói ngẫu nhiên, tôi chỉ nghe nói sét đánh chết một hai người, còn chưa từng nghe nói sét đánh một lần chết hai ba mươi người, sao lại có hiện

tượng này?

Những vấn đề này hiện nay gọi là tai họa tự nhiên, không có. Tai lợi bất khởi, tai là nói tai họa, lợi là nói đến ôn dịch, không có núi lở đất sụp, hiện nay có. Núi lở đất chìm, đất đột nhiên chìm xuống. Các thảm họa như động đất, sóng thần, Đại Địa sụp đổ, Đại Địa sụp đổ chính là hiện nay nói hô tử thần, đất lún xuống.

Lũ lụt, hỏa hoạn đao binh là chiến tranh, những tai họa này đều không. Lại không có bệnh ôn dịch lan tràn, không có những thiên tai nhân họa này. Phật Pháp giáo hóa nơi này, người nơi đây đều có thể tiếp nhận Phật Giáo hóa, y giáo phụng hành, thiên tai hoàn toàn không có.

Hiện nay chúng ta quan sát tường tận, phạm là nơi có những thiên tai này, không có Thánh Hiền giáo hóa, cũng không có Đức Phật Giáo hóa.

Nơi nào có Thánh Hiền giáo hóa, có Phật Giáo hóa, nơi này sẽ thái bình, an nhiên vô sự. Chúng ta bình tĩnh, quan sát kỹ càng, quả đúng là như vậy, rất rõ ràng. Khi thấy rõ ràng minh bạch, mới biết đây là điều hay, không thể không cần đến.

Nếu không cần, vậy thì phải chịu khổ chịu nạn, vì sao vậy?

Giống như ở đây nói, lũ lụt do tâm tham chiêu cảm nên, Đức Phật dạy chúng ta không tham. Con người không xa rời ngũ dục, ngũ dục là tài sắc danh thực thùý, đối với điều này Đức Phật không cấm. Ngài dạy chúng ta phải biết tri túc, phải có tiết chế đối với những dục vọng này, không được quá độ.

Quá độ thiên tai lập tức hiện tiền, có tiết chế sẽ không bị. Giới luật chính là tiết chế, lễ của Nho Giáo chính là tiết chế, mỗi Tôn Giáo đều có tiết chế. Chỉ có số ít người tu đạo, họ biết nhìn xa, nhìn thấy quá khứ vị

lai. Hy vọng ngay trong đời này ra khỏi Lục Đạo, ra khỏi mười Pháp Giới, thì phải hoàn toàn buông bỏ ngũ dục.

Vì sao vậy?

Vì luân hồi Lục Đạo là cái bóng của ngũ dục, cũng là nguyên nhân thật sự đầu tiên của luân hồi Lục Đạo. Buông bỏ ngũ dục là không còn nữa, Lục Đạo không còn, ta tỉnh ngộ từ trong Lục Đạo, sau đó mới biết đây là một ác mộng, rốt cuộc cũng tỉnh ngộ.

Tỉnh ngộ là cảnh giới gì?

Là Tứ Thánh Pháp Giới: Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát, Phật, là cảnh giới này. Thế Giới thanh tịnh, Thế Giới này không có ô nhiễm, Thế Giới này không có thiên tai, thiên tai đích thực là do ngũ dục dẫn khởi, ngũ dục là tham sân si mạn nghi.
